

„Duchowość Nazaretu – kontemplacja Boga ukrytego w codzienności”

Duchowość Nazaretu jest dla nas nieustającą tęsknotą i punktem odniesienia w budowaniu relacji małżeńskiej i rodzinnej. Rozumiemy ją jako wspólnotę życia i miłości przepętnioną bezinteresownością, pokorą, wzajemnym szacunkiem i służbą, błogosławieństwem, ufnością, życzliwością, radością, delikatnością, wiernością, otwartością na wolę Pana Boga i wspólnym oddawaniem Panu Bogu chwały, której niedoścignionym wzorem jest Święta Rodzina. Duchowość Nazaretu rozumiemy jako bliskość w miłości wszystkich osób w rodzinie. We wszystkich odniesieniach, jakie można mieć w rodzinie – zarówno w czasie odpoczynku, jak i pracy związanej z wykonywaniem obowiązków – jesteśmy szczęśliwi, że jesteśmy dla siebie nawzajem i cieszymy się obecnością siebie nawzajem. Przepętnia nas radość i wdzięczność, że jesteśmy razem. Mamy dla siebie piękne oblicza – wszystko pragniemy czynić z szacunkiem do naszych bliskich i troską, by nasze postępowanie i działanie wyrażało miłość. Wielkie zapatrzenie w Bożą miłość, posłuszeństwo, radość dawania. Tę duchowość przeżywamy w naszej rodzinie poprzez pielęgnowanie relacji z Panem Bogiem, tak aby Jego obecność w słowach, gestach, działaniach stawała się dla każdego z nas oczywista. Pomaga w tym życie sakramentalne. Przykład życia Świętej Rodziny jest dla nas inspiracją

w budowaniu jedności małżeńskiej i rodzinnej. Maryja i św. Józef są dla nas wzorami, do których nie tylko uciekamy się w modlitwie, ale również staramy się ich naśladować, aby nasza miłość małżeńska i rodzicielska na miarę naszych możliwości była jak najczystsza i najpiękniejsza. Na co dzień staramy się, aby Jezus był w centrum naszego życia małżeńskiego i rodzinnego. Naszym pragnieniem jest, aby dzieci, którymi Bóg nas obdarował, zawsze najbardziej kochały Pana Boga, odkrywały Go w innych i nie przystaniały Go nikomu. W naszym codziennym, rodzinnym życiu dużo rozmawiamy o kwestiach wiary, modlimy się wspólnie w różnych intencjach, pamiętamy o regularnej spowiedzi i pełnym uczestnictwie we Mszy świętej. Budujemy rodzinne rytuały na obecności blisko Bożych spraw.

Określenie „kontemplacja Boga ukrytego w codzienności” rozumiemy jako rozważanie tajemnic Bożych w codziennie podejmowanych działaniach i czynnościach. Kiedy wykonujemy jakąś czynność czy zadanie, zastanawiamy się, jak realizować je, by Panu Jezusowi się podobać. Jeśli z powodu naszych słabości odczuwamy, że inaczej trzeba było postąpić czy zachować się, spotkanie z Bogiem w myślach i sercu prowadzi nas do poproszenia o wybaczenie i przemyślenia swojego zachowania. Trudnością, którą nieustannie staramy się pokonać, jest brak czasu. Kiedy udaje się go wywalczyć, tworzy się przestrzeń do rozmów, modlitwy, radości przebywania ze sobą, wzajemnej pomocy, wysłuchania, śmiania się z żartów, kiedy trzeba – przytulenia i pocieszenia, gdy ktoś płacze lub jest smutny. Duchowość Nazaretu to po prostu wejście w rzeczywistość miłości całym rodzinnym życiem albo inaczej - otwarcie wszystkich przestrzeni rodziny na miłość Boga.

Marta i Henryk Kuczajowie

Krajowy Ośrodek Duszpasterstwa Rodzin